

דרושות בנות שרוצות לעשות כסף גדול ומהיר בתל-אביב בתנאים מעולים. מקום העבודה: הירקון 98

בית הבושת ברחוב הירקון 98 עובד כרגיל, ומפעיל המקום אף פירסם מודעת דרושות והחל בגיוס עובדות חדשות למרות צו הסגירה שהוצא באחרונה למקום בעקבות התאבדות של אישה העובדת בזנות

ורד לי

24.09.2015 06:40

רק חודש וחצי חלף מאז התאבדותה של ג'סיקה, אישה בזנות, בת 36, שעבדה והתגוררה בבית הבושת בירקון 98, ומפעיל המקום כבר מגייס נשים חדשות לעבוד בזנות ו"פקידה" לניהול שוטף של המקום.

באתר האינטרנט "סקס אדיר" (מאגר מידע ארצי לשירותי מין בתשלום) מופיעה בימים אלה מודעה המגייסת נשים בזנות ופקידה לבית הבושת הירקון 98. לצד צילום של שפתיים בשרניות משוחות בליפסטיק אדום, לווהט ומפתה מהבהבת המילה "דרושות" וכשמקליקים נפתחת מודעה הפעם עם צילום דולרים ושוב מופיע הכיתוב הבא: "דרושות בנות שאוהבות כסף. דרושות בנות ופקידה לעשות כסף גדול ומהיר בתל-אביב בתנאים מעולים."

נשים בזנות שהתקשרו באחרונה לברר מידע על בית הבושת המבטיח להן "תנאים מעולים", התבשרו שמדובר בבית הבושת הירקון 98, בו התאבדה באחרונה ג'סיקה. הן הוזמנו במהלך השבוע הזה ללא כל מורא מצד "מנהלת בית הבושת" (המייצגת את מפעיל המקום, המסתתר מאחוריה כדי לא לקשור עצמו לפעילות העבריינית) לראיון עבודה מקיף שהתקיים בירקון 98 בשעות הערב המאוחרות.

בשיחה שקיים "הארץ" השבוע עם מנהלת המשמרת בירקון 98 נאמרו הדברים הבאים: "אנחנו עובדים ללא פחד. עובדים כרגיל. יש מלא לקוחות. יש המון עבודה. יש בדירה 5 בחורות, המשמרות מ-8 בערב עד 6-7 לפנות בוקר. יש מלא פרסום והמקום עובד חזק. המקום ידוע ומוכר. מדובר ב-10-15 כניסות (אקטים מיניים) במשמרת. אנחנו מבקשים מהלקוח 280 שקל – 150 לך ו-130 ל"שכירת" החדר. זה עד 15 דקות בכל פעם, לא 40 דקות ולא חצי שעה". היה חשוב לה להבהיר – "לא מדובר במסאז' אלא במין מלא. יכול לצאת לך הרבה כסף במשמרת", חזרה ואמרה, "המקום עובד, המון לקוחות". כשנשאלה אם המקום לא סגור בצו משטרה, הגיבה בתדהמה ואמרה: "לא. אנחנו עובדים. הכל כרגיל. עובדים מעולה, תאמיני לי. בואי מחר ותראי בעצמך - יש המון לקוחות, אפשר לעבוד ולהרוויח כסף."

כל זה קורה מתחת לעינה העצומה של משטרת ישראל ומתחת לאפה של פרקליטות מחוז תל-אביב אשר הגישה בתחילת השבוע בקשה לבית המשפט לסגירה לצמיתות של בית הבושת שפעל במשך כעשור ברחוב הירקון 98. הגשת צו הסגירה התרחשה בעקבות ההד התקשורת והציבורי שהתעורר בשל התאבדותה של ג'סיקה בתלייה בבית הבושת.

אז איך ממשיך המקום לפעול ללא מורא ולפרסם ללא בושה וללא חשש מודעת דרושות ולגייס נשים חדשות? הפאוסה הזאת מתאפשרת מאחר וההחלטה על סגירת בית בושת מבלי להעמיד לדין את מפעיל המקום חסרת משמעות. גיוס הנשים בזנות והפקידה שנעשה בימים אלה בירקון 98 מלמד שהמפעיל אינו נרתע מהמשטרה ואינו מתכוון לצאת לפנסיה ולפרוש מניהול בתי בושת. האמת, מדוע שיירתע? אם אכן הרשויות יתקשו לסגור את בית הבושת לצמיתות, הוא יעשה כפי הנראה את מה שעשה עד כה - יעבור להפעיל מקום חדש. ככה מתנהלים להם הדברים וכך התנהלה "הקריירה" שלו במהלך השנים האחרונות – בעבר הוא הפעיל בית בושת ברחוב דיזנגוף בתל-אביב, כשהמשטרה סגרה את בית הבושת שניהל, הוא עבר למקום אחר והקים את בית הבושת בירקון 98, שפעל במשך כעשור.

ומומלץ להתעכב על אוזלת ידה של משטרת תל-אביב ופרקליטות מחוז תל-אביב לאורך השנים. בשנת 2010-2011 הוציאה משטרת מחוז תל-אביב צו סגירה לבית הבושת ברחוב הירקון 98 שהוא מהוותיקים והידועים בעיר והועסקו בו בכל משמרת שנמשכה כ-12 שעות בין 8 ל-12 נשים. אך באמצעות פלפול משפטי של עורך הדין שייצג את מפעיל המקום, נמנעה סגירתו. מפעיל המקום טען לאורך השנים שלא מדובר בבית בושת אלא ב"מלונית" ל"השכרת חדרים". כדי לתעתע ברשויות הפעילות בבית הבושת שברחוב הירקון 98 פוצלה והתקיימה בשתי קומות שבמבנה. הלקוחות טיפסו לקומה השלישית, שם הוצבה "פקידת קבלה", שסיפקה מידע על הנשים בזנות והאקטים המיניים שהן מבצעות. הלקוחות בחרו, שילמו את מחצית הסכום "להשכרת מלונית", ירדו לקומה השנייה במבנה, הכוללת שמונה חדרים; והמתינו לעובדות הזנות שיצטרפו אליהם. כל התפאורה הזאת לפעילות הזנות שהתקיימה במקום החזיקה תקופה ארוכה. לפני כשנה וחצי הפסיק בעל המקום להתאמץ ולהסתיר את הנעשה במקום ופעילות הזנות התקיימה כולה בקומה השנייה בלבד.

כעת כשברור סוף סוף לפרקליטות מחוז תל-אביב שמדובר בבית בושת למה להסתפק רק בסגירת המקום? החוק הפלילי בישראל אוסר על קיום הפעילות הנלווית לזנות: סרסרות, הבאה לידי זנות, החזקה או ניהול של מקום לשם עיסוק בזנות. יש מקום לתהות מדוע לא מתקיימת אכיפה מספקת נגד הסרסורים? רק אם יועמד לדין המפעיל של הירקון 98, הסרסור, המנהל כבר יותר משני עשורים בתי בושת בתל-אביב - תתחיל תעשיית הזנות המקומית לחוות טלטלה מסוימת.

צעד מעשי נוסף שניתן לנקוט בכדי לצמצם את התופעה - להעמיד לדין גם את בעלי הנכס המשכירים בידועין את המבנה במשך כעשור למפעיל שמקיים בו פעילות עבריינית. סביר להניח שבעלי הנכס מקבלים דמי שכירות גבוהים מהממוצע על הסכמתם להסב בית דירות לבית בושת ויש לראות בהם שותפים לדבר עבירה. אם לדוגמה יושת קנס כספי משמעותי על בעלי הנכס (שאפשר להפנות אותו לסיוע לנשים בזנות), זה עשוי להרתיע בעלי נכסים אחרים מלשתף פעולה עם סרסורים ולהקשות במעט על הפיכת דירות ומבנים רבים כל כך ברחבי ערים מרכזיות בישראל לבתי בושת.

הכוונה לפעול לסגירת בית הבושת ברחוב הירקון 98 מבורכת אך היא נעשית מאוחר מדי. המשטרה והפרקליטות היו צריכות לפעול לסגירת המקום הרבה לפני שג'סיקה התאבדה. בעצרת הזיכרון והפגנת המחאה שנערכה לזכרה של ג'סיקה סיפרו "הארץ" דיירים המתגוררים בבניין הסמוך לבית הבושת שכבר לפני כשנתיים הם התלוננו במשטרה כנגד קיומו של המקום והנושא לא טופל.

יש מקום לתהות ולהעלות שאלות נוספות: האם תיפסק כעת עצימת העין מצד הרשויות לנוכח הגידול הבלתי נסבל של תעשיית המין בישראל? רק ברחבי גוש-דן פועלים כ-250 מקומות שאינם מתחזים "למלונית", אלא פועלים במתכונת מאורגנת ומסודרת של בית בושת. האם המשטרה והפרקליטות יפעלו כעת ביתר נחרצות לסגירתם?

האם באמת תצליח המשטרה לסגור את הירקון 98? האם ניסיון סגירתו של בית הבושת בירקון 98 הוא איתות לעולם העברייני שחוקי המשחק משתנים או שמא מדובר בניסיון להרגיע ולהשתיק קול מחאה ציבורית שהתעוררה? האם מדובר בעוד פעולת ראויה שעניינה לשקם את אמון הציבור במשטרה ובפרקליטות שאיפשרו את המשך הפעלת בית הבושת כשלוש שעות אחרי שג'סיקה שמה קץ לחייה?

ימים יגידו. בינתיים ממשיך הסרסור, מפעיל בית הבושת שברחוב הירקון 98, שג'סיקה היתה בת 16 כשהחלה לעבוד בבית הבושת שהפעיל, לאתר קורבנות חדשים תוך שהוא מבטיח להן "כסף גדול ומהיר" ו"תנאים מעולים".

הלקוחות כמובן ממשיכים לזרום למקום.

תגובת המשטרה: "העניין נמצא בטיפול הפרקליטות".

תגובת פרקליטות מחוז תל אביב:

"הפרקליטות פועלת למיגור תופעת הזנות והעבירות הנלוות לה, אשר עלולות לשמש קרקע נוחה לפריצה מחודשת של עבירות הסחר בבני אדם למטרות זנות. במסגרת זו, מקדמת הפרקליטות פעילות אכיפה משולבת במגוון אמצעים וכלים שניתנו בידה בחקיקה ובדין, לרבות אכיפה פלילית,

אכיפה כלכלית, חוק הגבלת שימוש במקום לשם מניעת ביצוע עבירות, והגברת שיתוף פעולה בין משרדי הממשלה לרשויות המקומיות. זאת, גם במסגרת מדיניות האכיפה "מניפה", עליה הכריז היועץ המשפטי לממשלה בשנה שעברה ושנועדה להכות במחוללי פשיעה באופן יזום, תוך שילוב כלים משפטיים משדות משפט ואכיפה מגוונים, ותוך איחוד כוחות של רשויות מנהל ואכיפה שונות. כך, נערכו בשנה האחרונה מספר מבצעי אכיפה משולבים בהשתתפות גורמים רבים בבתי בושת בעיר, אשר הניבו, בין השאר, את צו הסגירה הנדון, צו סגירה לבית הבושת ברחוב יצחק שדה 36 והגשת כתב אישום כנגד עינת הראל. פעילות נוספת בתחום צפויה בהמשך.

באשר למקרה הנדון, צו סגירה מנהלי ל-30 יום הוצא כנגד המקום ב-20 באוגוסט 2015, בהתאם להוראות חוק הגבלת שימוש במקום לשם מניעת ביצוע עבירות תשס"ה. 2005 - טרם פקיעת תוקף הצו, פנתה הפרקליטות לבית המשפט בבקשה למתן סעד זמני לצו סגירה שיפוטי, אולם בית המשפט קבע כי הבקשה תידון במסגרת ההליך העיקרי. שעה שפקע הצו ולאור החלטת בית המשפט שלא לדון בבקשה בהליך מזורז, כיום כנגד המקום לא עומד צו סגירה בתוקף. אנו מתכוונים להמשיך ולקדם את הנושא במסגרת הדיון בבקשה שיתקיים בהקדם, בעקבות בקשת הפרקליטות לקיום דיון דחוף בעניין. באשר להגשת כתב אישום כנגד מפעיל המקום, בשלב זה אנו בוחנים את חומר הראיות ונשקול הגשת כתב אישום בהתאם."

<http://www.haaretz.co.il/blogs/veredlee/1.2737124>